

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/24/2012
Identifikačné číslo spisu:	5011200891
Dátum vydania rozhodnutia:	01.08.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5011200891.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: P. V., t.č. Y., proti odporcovi: Mesto Kysucké Nové Mesto, Námestie slobody 94, Kysucké Nové Mesto, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy a v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/63/2011-67 zo dňa 02. mája 2012, jednomyselne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline v bode I. konštatoval, že na strane navrhovateľa nie sú dané predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, predmetné konanie podľa § 250t ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s § 103 O.s.p. a § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. zastavil a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f/, g/ O.s.p. a § 221 ods. 2 O.s.p. napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania uviedol, že prvostupňový súd pochybil, keď konanie zastavil a nesprávne právne posúdil otázku pasívnej legitímácie v dôsledku nesprávnej interpretácie relevantných zákonných ustanovení, čím sa dopustil odmietnutia spravodlivosti v rozpore s § 2 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, s čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nakoľko notárska činnosť nie je len protestná činnosť a protestné orgány sú podľa § 1 ods. 1, 2 v spojení s § 3 ods. 7 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov aj správne orgány a tým existuje ich pasívna legitímácia. Ďalej namietal, že Krajský súd v Žiline do spisu vedeného pod sp. zn. 21S/63/2011 založil aj iné podania, konkrétne návrh podľa § 250l a nasl. O.s.p., preto požiadal predmetné podanie vylúčiť na samostatné konanie a rozhodnutie podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. Prípustnosť odvolania proti uzneseniu č. k. 21S/63/2011-67 zo dňa

02.05.2012 vidí v tom, že napadnuté uznesenie má v záhlaví rozhodnutia nesprávne určený predmet, nekorešpondujúci s obsahom všetkých podaní. Na záver požiadal tiež toto konanie prerušiť a postúpiť návrh o nesúlade § 250t ods. 7 O.s.p. a § 250v ods. 7 O.s.p. s čl. 46 ods. 1, 2, čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky Ústavnému súdu Slovenskej republiky na zaujatie stanoviska pre rozpor uvedených ustanovení s Ústavou Slovenskej republiky.

Odporca sa k podanému odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal uznesenie krajského súdu a konanie mu predchádzajúce (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

Návrhom došlým Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 29.07.2011 sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti odporcovi podľa § 250t ods. 4 O.s.p. bezodkladne, najneskôr do konca prvého pracovného dňa po doručení rozhodnutia, v konaní o zmenkovom proteste vedenom pod sp. zn. 2545/2011 riadne konať a vykonať relevantné protestné úkony, resp. protest, ako aj podľa § 250v ods. 4 O.s.p. odporcovi v konaní o zmenkovom proteste vedenom pod sp. zn. 2545/2011 bezodkladne, inak do konca prvého pracovného dňa po právoplatnosti (doručení) rozhodnutia, zakázať pokračovať v nečinnosti, ohrozovaní a porušovaní navrhovateľovho zákonného práva na inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s porušovaním práva na majetok, jeho ochranu a pokojné užívanie podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj podľa čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s porušením princípov ústavnosti, zákonnosti, spravodlivosti a právnej istoty podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky; súčasne sa prikazuje obnoviť stav pred nezákonným a protiústavným zásahom, ak je to možné.

Z uvedeného, ako aj z ostatných podaní navrhovateľa je zrejmé, že v danej veci bolo jej predmetom konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa štvrtej hlavy piatej časti O.s.p. a konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa piatej hlavy piatej časti O.s.p. s tým, že vecne a miestne príslušným súdom je Krajský súd v Žiline, ktorému bola vec aj postúpená na konanie uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.07.2011, sp. zn. 5Sžnč/5/2011.

Na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§ 250t a § 250u O.s.p.) a na konanie o ochrane pred nezákonným zásahom verejnej správy (§ 250v O.s.p.) sa v súlade s ustanovením § 250t ods. 8 O.s.p. a § 250v ods. 8 O.s.p. použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy piatej časti O.s.p. len subsidiárne.

V konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa štvrtej hlavy piatej časti O.s.p., ani v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa piatej hlavy piatej časti O.s.p. nie je proti rozhodnutiu súdu prípustný opravný prostriedok (§ 250t ods. 7 O.s.p., § 250v ods. 7 O.s.p.).

Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy, ako aj o ochrane pred nezákonným zásahom verejnej správy je teda vzhľadom na ustanovenie § 250t ods. 7 O.s.p. a § 250v ods. 7 O.s.p. konaním jednostupňovým, a to bez ohľadu na to, či ide o rozhodnutie meritórne alebo rozhodnutie procesnej povahy vydané počas konania vedeného podľa § 250t O.s.p., resp. 250v O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky k zhora uvedenému dodáva, že aj ustanovenie § 246c ods. 1 O.s.p. vzťahujúce sa vzhľadom na svoje systematické zaradenie na všetky typy konania v správnom súdnictve výslovne ustanovuje prípustnosť opravného prostriedku v správnom súdnictve len voči tým rozhodnutiam súdov, pri ktorých to zákon explicitne uvádza, a zároveň v ustanovení § 250t ods. 7 O.s.p. a § 250v ods. 7 O.s.p. zákon právo podať opravný prostriedok proti rozhodnutiam vydaným v konaní proti nečinnosti správneho orgánu a v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, výslovne nepripúšťa, potom právny záver, že proti takému rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné nemožno ani kvalifikovať ako arbitrárny alebo zjavne neodôvodnený.

Podľa názoru najvyššieho súdu možno potom uzavrieť, že výklad a následná aplikácia citovaných ustanovení nemôžu porušiť požiadavku ochrany práv a právom chránených záujmov odvolateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že skutočnosť nesprávneho poučenia účastníkov konania o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu zo strany krajského súdu, nezakladá ich procesnú legitimáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 204 ods. 2 poskytuje účastníkovi konania ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia súdu o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia potenciálne odvolaním napadnutého rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie podané navrhovateľom odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., pretože bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a v spojení s analogickou aplikáciou ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Účinky odmietnutia odvolania sú obdobné účinkom zastavenia odvolacieho konania. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

O ďalších návrhoch na začatie konania podaných navrhovateľom napr. zo dňa 19.01.2012 bude musieť konať a najprv rozhodnúť prvostupňový súd a to následne po vrátení veci na Krajský súd v Žiline.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný